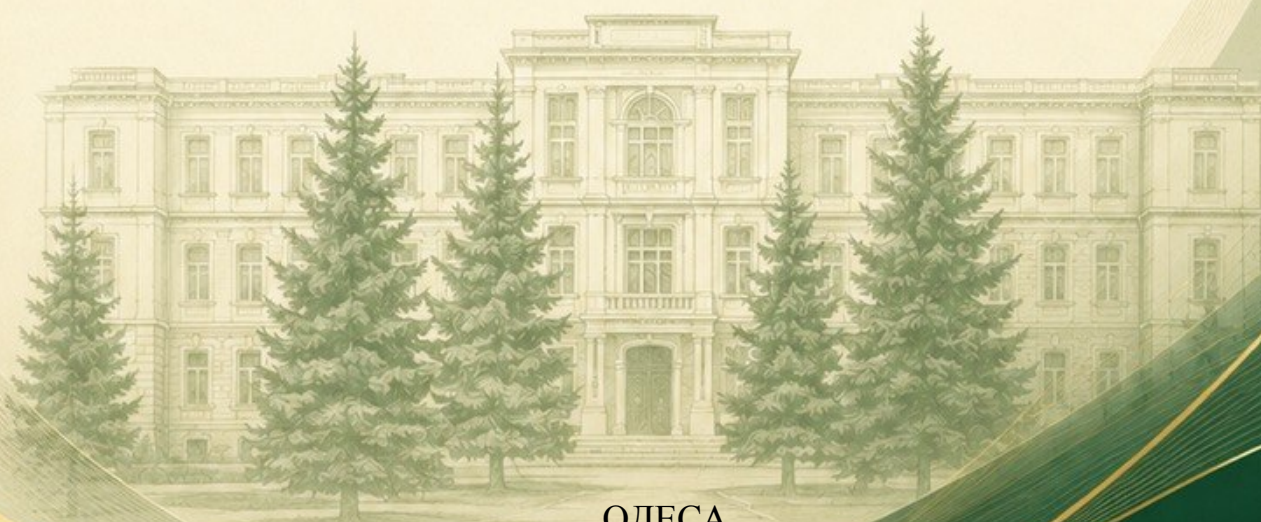

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
Південноукраїнський центр професійного розвитку керівників та фахівців
соціальної сфери

«ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ, МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ»

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ КОНФЕРЕНЦІЇ
У МЕЖАХ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПІДВИЩЕННЯ
КВАЛІФІКАЦІЇ (СТАЖУВАННЯ)
6 червня 2026 року*

ОДЕСА

DOI: <https://doi.org/10.24195/Zbarska2026>

УДК: 378:159.955:376.37

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Койчева Тетяна Іванівна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, в.о. першого проректора з навчальної та науково-педагогічної роботи.

Листопад Олексій Анатолійович – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри дошкільної педагогіки.

Музиченко Ганна В'ячеславівна – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського.

Соколова Ганна Борисівна – доктор психологічних наук, професор, професор кафедри спеціальної та інклюзивної освіти, директор Навчально-наукового інституту фізичної культури, спорту та спеціальної освіти.

Черненко Наталія Миколаївна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри освітнього менеджменту та публічного управління.

*Рекомендова вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол №15 від 25 червня 2026 р.)*

Рецензенти:

Форостян Ольга Іванівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри спеціальної та інклюзивної освіти.

Литовченко Світлана Віталіївна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач відділу освіти дітей з порушеннями сенсорного розвитку, Інститут спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України.

«Трансформація освітнього процесу в закладах вищої освіти: інноваційні підходи, методи та технології навчання»: збірник матеріалів конференції у межах всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації (стажування). Одеса : Університет Ушинського, 2026. 167 с.

До збірника увійшли матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції, присвячені актуальним питанням трансформації освітнього процесу в закладах вищої освіти, впровадженню інноваційних підходів, методів і технологій навчання, а також сучасним практикам у спеціальній освіті, логопедії та інклюзивному навчанні.

У представлених матеріалах науковці висвітлюють теоретичні й практичні аспекти модернізації освітнього середовища, розглядають ефективні форми організації навчання у ЗВО, аналізують можливості застосування інноваційних педагогічних технологій та окреслюють сучасні підходи до роботи в умовах спеціальної й інклюзивної освіти.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

СЕКЦІЯ 2 : СУЧАСНІ ПРАКТИКИ В СПЕЦІАЛЬНІЙ ОСВІТІ, ЛОГОПЕДІЇ ТА ІНКЛЮЗИВНОМУ НАВЧАННІ

БИЧКОВА Світлана Сергіївна

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ ЦИВІЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

09.04.2026 р. зареєстровано черговий Проект Цивільного кодексу України (далі – Проект) за номером 15150. Проте відповідний Проект у питаннях підходів до регулювання інституту права власності, у тому числі і щодо його захисту, мало чим відрізняється від свого попередника від 22.01.2026 р., який суттєво модернізував регулювання приватних правовідносин.

Насамперед, залишилися розбіжності у застосуванні понять «володіння» та «посідання», їх співвідношенні у контексті поняття «права власності».

Так, зміст права власності, яке пропонується визначати як повне панування над річчю, у ст. 401 Проекту є відмінним від існуючого у чинній ст. 317 ЦК України.

Традиційно зміст права власності включає такі правомочності, як: володіння, користування та розпорядження. У той час у новій редакції законодавчих приписів не згадується про ці поняття, а зазначається про те, що власник має право за своїм розсудом вчиняти щодо належного йому майна все, що не заборонено, та усувати будь-який вплив з боку інших осіб.

Визначаючи поняття «посідання» як фактичний контроль особи над річчю (ч. 1 ст. 568 Проекту), пропонована редакція не використовує поняття «володіння», натомість оперуючи такою категорією, як «панування». Таким чином, можна дійти висновку про неузгоджене застосування понять «володіння» та «посідання». А це, своєю чергою, впливає на питання захисту права власності. Зокрема, формулювання ст. 366 Проекту мало б включати витребування речі від посідача як особи, яка здійснює фактичний контроль над нею.

Ще одним аспектом, що потребує уваги, є припис, закріплений у ч. 2 ст. 366 Проекту («власник також має право витребувати річ із чужого незаконного володіння на користь суб'єкта обмеженого речового права, який має повноваження володіння»).

Наведене формулювання прямо передбачає запровадження можливості власником здійснювати захист суб'єкта обмеженого речового права, що має право здійснювати володіння річчю (наприклад, передача в узуфрукт). Видається, що наявність такого права має бути закріплена саме за особою, якій річ вже була передана, оскільки у разі захисту права як власником, так і такою

особою, може виникнути конфлікт інтересів щодо здійснення захисту прав кожною з таких осіб.

У контексті цього аналізу привертає увагу і пропонована ч. 3 ст. 366 Проекту («власник не має права витребувати річ із володіння суб'єкта обмеженого речового права на цю річ, якщо іншого не встановлено цим Кодексом»), що створює невизначеність у правомочностях власника щодо переважності права власності перед його складовими.

Можна погодитися з позицією, що будь-яка особа, яка фактично контролює річ та вважається посідачем, може захищати своє володіння навіть від власника, зокрема через позови про повернення речі, усунення перешкод або відшкодування шкоди, що є однією із найбільш суперечливих норм, оскільки може призвести до зловживань зі сторони посідачів, які будуть захищати свій фактичний стан навіть від власника речі [1].

Водночас, саме права власника мали б мати переважну силу перед правами інших осіб. Навіть у ч. 1 ст. 406 Проекту, як загальне правило, визначається, що право власності є непорушним та ніхто не може бути протиправно його позбавленим або обмеженим у його здійсненні.

І. О. Дзера підкреслює: віндикаційний позов базується на визнанні саме права власності абсолютним правом, що не може бути втраченим з незаконним вибуттям речі з володіння власника і переходом у володіння інших осіб [2, с. 228].

О. В. Дзера, аналізуючи принципи захисту прав людини, що закріплені у Європейській конвенції про захист прав людини і основних свобод, свого часу вказав, що у ній задекларована й абсолютна непорушність права власності фізичних та юридичних осіб, вільне здійснення ними правомочностей власника і визнання права держави втручатися у використання власниками належного їм майна лише з метою контролю правомірності дій власників та виконання ними своїх обов'язків перед державою та суспільством [3, с. 70].

Зважаючи на наведене, доречним є узгодження норм Проекту, присвячених змісту права власності, та приписів, що пов'язані із складовими права власності, а також перегляд підходу до захисту права власності саме власником з перспективи застосування ним віндикаційного позову.

Список використаних джерел:

1. Презумпція володіння у новому ЦК: посідачі зможуть судитися з власниками за майно. *Судово-Юридична Газета*. 2026. URL: <https://sud.ua/uk/news/publication/353404-prezumptsiya-vladeniya-v-novom-gk-vladeltsy-smogut-suditsya-s-sobstvennikami-za-imuschestvo>.

2. Дзера І. О. Захист права власності, віндикаційний позов. *Велика українська юридична енциклопедія : у двадцяти томах* / редкол.: Н. С. Кузнецова (голова) та ін.; Національна академія правових наук України, Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України, Національний юридичний університет

імені Ярослава Мудрого та ін. Харків : Право, 2023. Т. 9 : Цивільне право. С. 228–231.

3. Дзера О. В. Інститут права власності за новим цивільним законодавством і європейські стандарти з охорони права власності. *Університетські наукові записки*. 2005. № 1–2. С. 69–75.

БОЙКО Ганна Анатоліївна

РОЛЬ МОТИВАЦІЇ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ З ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ

Сьогодні випускник університету має не лише володіти набором знань з іноземної мови та вмінням їх застосовувати, а й бути здатним самостійно отримувати фахову інформацію, в тому числі іноземною мовою. Розвиток вміння самостійної роботи в закладі вищої освіти готує майбутніх фахівців до навчання протягом життя і формує у здобувачів вищої освіти здатність до автономії, сприяє вихованню самостійного студента, а це і є метою сучасної освіти (Самелюк, 2024). Оскільки до основних якостей незалежного студента, разом з організованістю та ініціативністю належить мотивація, серед компонентів самостійної роботи здобувачів освіти Тимофеева (2022) на перше місце ставить мотиваційний компонент, оскільки активна самостійна робота неможлива без стійкої мотивації.

Тому **мета** нашої роботи полягає у визначенні ролі мотивації в самостійній роботі з формування іншомовної компетентності майбутніх інженерів. У процесі проведення наукової розвідки було застосовано теоретичні методи (аналіз наукових джерел з теми дослідження), а також емпіричні і обсерваційні методи.

Результати дослідження. Мотивація – це спонукання особистості до дії, в нашому випадку – до самостійної роботи з метою формування іншомовної комунікативної компетентності. Успіх цієї роботи залежить саме від сформованості мотивації здобувача вищої освіти. Під мотивацією Арістова (2015) розуміє складний процес, заснований на рефлексії попередньої діяльності, яка відбувається в нових умовах, динамічну характеристику свідомості особистості, яка здійснюється одночасно з рефлексією та адаптацією.

Мотивацію дослідники зазвичай розділяють на зовнішню і внутрішню. Зовнішня мотивація є результатом дії зовнішніх чинників і формується під дією зовнішніх факторів. В нашому випадку зовнішньою мотивацією є розуміння здобувачами вищої освіти ролі іноземної мови в їхній майбутній професійній діяльності, її вплив на успішність кар'єри та конкурентоспроможність на ринку

Фроленкова Надія Олександрівна Теоретичні підходи до формування професійної готовності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до роботи в інклюзивних групах	85
Холтобіна Олександра Устинівна Цифрова трансформація в дошкільний освітній простір – виклик сьогодення	90
Черних Даріко Абесаломівна Імерсивні технології у початковій математичній освіті: візуальні новели та доповнена реальність як засоби формування геометричних уявлень	92
Черненко Наталія Миколаївна Стратегії підготовки магістрів педагогічних спеціальностей в умовах сучасних викликів та ризиків	97
Шкороподо Олександр Сергійович Інноваційні технології навчання фізики як інструмент управління якістю освітнього процесу	100
Шурман Маргарита Іванівна Сучасні технології та їх впровадження на уроках НУШ	103
Секція 2 : Сучасні практики в спеціальній освіті, логопедії та інклюзивному навчанні	
Бичкова Світлана Сергіївна Окремі питання захисту права власності в контексті реформування цивільного законодавства України	107
Бойко Ганна Анатоліївна Роль мотивації в самостійній роботі з формування іншомовної комунікативної компетентності майбутніх інженерів	109
Бойко Світлана Петрівна Логопедичний супровід дітей старшого дошкільного віку із знм як чинник їхнього соціального становлення в умовах інклюзивної групи	111